

— Станѣ учень. — Къдѣ ся дѣиѣ книга-та ми? — Не знаѣ къдѣ (се que) ся дѣиѣ. — Съдрахте ли ѣ? — Не ѣ съдрахъ. — Что станѣ сынъ-тъ на пріятеля ни? — Не знаѣ что станѣ. — Что сторихте (съ) пары-тъ? — Купихъ едиѣ книгѣ съ тѣхъ (en). — Что направи дърводѣлецъ тѣ (съ) дърво-то си? — Направи едиѣ столъ съ него. — Что направи шивачъ-тъ (съ) сукно-то? — Направи съ него дрехы за чяда-та си и за мой-тъ. — Поврѣди ли вы той чловѣкъ? — Не, Господине, не мя повреди. — Что трѣбува да прави чловѣкъ за да го обичать (с)? — Трѣбува да прави добро на оныя кой-то му правять зло. — Сторили ли ви съ нѣкога зло? — Не, напротивъ сторили ни съ добро. — Сторили ли ви смы нѣкога зло? — Не, напротивъ, вы ни сте сторили добро. — Правите ли нѣкому зло? — Никому не, правъ зло. — Зачто повредихте тыя дѣтца? — Не съмъ гы повредилъ. — Повредихъ ли ви? — Вы не мя повредихте, нѣ дѣтца-та ви мя повредихъ (m'en ont fait). — Что ви сторихъ? — Ударихъ мя? — Братъ ви ли (est ce votre frère qui) повреди сына ми? — Не, Господине, не е (сe n'est pas) братъ ми, зачто-то никога не е повредилъ нѣкога.

Упражненіе 139-о.

Испихте ли това вино? — Испихъ го. — Какъ ви ся видѣ? — Видѣ ми ся много добро. — Ползува ли вы? — Ползува мя. — Повредихте ли ся? — Не ся повредихъ. — Кой ся повреди? — Братъ ми ся повреди, зачто-то си отрѣза прѣста. — Боленъ ли е еще? — Пѣ-добро е. — Радвамъ ся като ся научивамъ (d'apprendre) че не е вече боленъ (n'est plus malade) (зачто-то го обичамъ. — Зачто братовчядъ ви си скѣба косъ-тъ? — Зачто-то не може да плати что-то е длъженъ. — Урѣзахте ли си косъ-тъ (остригахте ли ся)? — Не съмъ ѣ урѣзалъ азъ, нѣ накарахъ, та ми ѣ урѣзахъ. — Что стори това дѣте? — Порѣза си крака. — Зачто му дадохъ ножъ? — Дадохъ му ножъ за да си отрѣже ногтѣ-то, а той (et il) си порѣза прѣста и крака. — Лѣгате ли рано? — Лѣгамы късно, зачто-то не можъ да спѣ кога лѣгнѣ рано. — Кое врѣмя лѣгнѣхте вчера? — Вчера отидохъ да лѣгнѣ на единадесять и четвъртинѣ. — Кое врѣмя отивать чяда-та ви да лѣгнѣ? — Лѣгать кога-то зайде слѣнце-то. — Ставать ли рано? — Ставать, кога изгрѣе слѣнце. — Кое врѣмя станѣ (ты) днесъ? — Днесъ станѣхъ рано, зачто снощи лѣгнѣхъ рано. — Късно ли става сынъ ви? — Става рано, зачто-то не лѣга късно. — Что прави кога-то стане? — Прѣговаря, а послѣ похапва. — Не излиза ли прѣди да похапне? — Не, прѣговаря и похапва прѣди да излѣзе. — Что прави отъ като похапне? — Чтомъ като похапне дохожда у мене, та (et) отивамы на расходъ всадници (на кони). — Рано ли станѣ тѣзь заранъ колко-то мене? — Станѣхъ пѣ-рано отъ васъ, зачто-то станѣхъ прѣди да изгрѣе слѣнце-то.

Упражненіе 140-о.

Ходите ли често на расходъ? — Ходъ на расходъ, кога-то нѣмамъ, что да правъ у къщи. — Искате ли да ся расходите? — Не можъ да ся расходѣ, зачто-то имамъ много работѣ (trou à faire). — Расходи ли